

ФАКУЛЬТЕТ НАПЕРЕДОДНІ ЕКЗАМЕНІВ

Наближається найвідповідальніший період у житті факультету — весняна екзаменаційна сесія, яка повинна підвести підсумок роботи всього колективу студентів і викладачів за 1960—1961 навчальний рік, який проходив під знаком втілення в життя історичних рішень ХХІ з'їзду КПРС та Закону про зміцнення зв'язку школи з життям.

Деканат та кафедри нашого факультету наполегливо працювали над перебудовою навчального процесу, активізацією методів викладання, над забезпеченням докорінного поліпшення політехнічної підготовки молодих спеціалістів-учителів, які змогли б у своїй майбутній практичній діяльності посправжньому здійснювати настанови партії і уряду про зв'язок навчання з життям, з практикою комуністичного будівництва та готувати активних учасників цього великого процесу.

Наслідки зимової екзаменаційної сесії на нашому факультеті занепокоїли весь колектив: 91 процент успішності, біля п'ятдесяти студентів одержали незадовільні оцінки. Все це свідчило про те, що на факультеті є прогалини в роботі, не все продумано до кінця. Обмірковуючи далі поліпшення навчального процесу, деканат і кафедри математичного аналізу і геометрії та елементарної математики прийшли до висновку, що для поліпшення самостійної роботи студентів потрібно йти по шляху скорочення обов'язкових занять.

Так, вперше на перших трьох курсах математичного відділу було проведено скорочення обов'язкових занять на 15—20 хвилин і звільнені години були використані для консультацій з різних предметів. Згідно з цим був складений і розклад навчальних занять.

Паралельно з основним розкладом занять на нашому факультеті вже другий семестр вивіщується графік виконання контрольних робіт, колоквиумів, листів з креслення, завершення циклу лабораторних робіт, який планує працю студентів на протяжці всього семестру. Цей графік систематизує самостійну роботу студентів.

Враховуючи результати зимової сесії, деканат факультету в цьому семестрі спланував роботу так, щоб заліки на факультеті закінчувались не пізніше як за 10—15 днів до початку сесії.

Екзаменаційна сесія на нашому факультеті проходить в червні місяці і, як правило, для складання кожного екзамену студентам виділено потрібну кількість днів для підготовки до екзамену.

На факультеті вже давно почалася підготовка до державних екзаменів, проведені відповідні настановчі консультації. Першого і другого червня студенти V курсу звітуватимуть перед державною комісією за свої знання, здобуті протягом п'яти років в інституті.

Основним завданням, яке сьогодні стоїть перед нашим факультетом, це максимальна дисциплінованість з боку студентів, правильне планування свого часу, чітке розуміння своїх завдань, свого обов'язку. Викладачі факультету, поряд з підвищенням вимог на екзаменах, повинні ще ширше розгорнути консультаційну роботу, максимально спрямовуючи всю діяльність студентів на успішне складання весняної сесії, на виконання тих завдань, які поставлені перед факультетом.

Г. КОРДУН,
декан факультету.

В ногу з життям

Нещодавно в актовому залі відбувся перегляд документального фільму «В ногу з життям», знятого по матеріалах нашого інституту на замовлення Міністерства освіти УРСР.

Звучить музика студентського маршу, складеного завідувачою кафедри музики Л. Височинською, на екрані пролітають кадри — знайомі кабінети, лабораторії, глядачі впізнають студентів, викладачів.

«Треба перебудувати систему освіти, наблизити її до виробництва і посправжньому пов'язати з виробництвом».

Ці слова М. С. Хрущова стали девізом у житті радянської вищої школи. І наш інститут, перебудовуючи свою роботу відповідно до закону, робить все для того, щоб виховувати вчителів, чий знання і навички відповідатимуть вимогам радянської школи. Кадр за кадром розповідає фільм про життя студентського колективу, про роботу викладацького складу, про те, як втілюються в життя рішення партії і уряду про перебудову школи відповідно до нових завдань.

В інституті створені всі умови для ґрунтовної практичної підготовки вчителів. Лабораторії і майстерні, кабінети ручної праці, завод і виставка передового досвіду, дитсадок і інтернати — все це наші знання, наш досвід, наші практичні навички. І тому не дивно, що п'ятикурсники одержують разом з дипломом учителя школи і виробничий розряд, робітничу спеціальність.

Як справжній шофер почуває себе В. Левандовський за кермом автомобіля; добре розбирається в складних сучасних приладах п'ятикурсник фізико-математичного факультету, із знанням справи закінчує монтаж шкільного радіо у з'їзді В. Малоголовець; невимучено почуває себе серед малюнків дитячого садка студентка педагогічного факультету Л. Дяченко. Ось практика на Республіканській виставці передового до-

На фото: один із робочих моментів зйомки фільму «В ногу з життям» про наш інститут.

свіду, де студенти набувають знань в галузі механізації сільського господарства; ліплення, випилювання по дереву, вишивання, кравецька справа, дитяча музична студія... — далеко не всі факти зафіксовано на кіноплівці, які свідчать про дійсний зв'язок вищої освіти з виробництвом, з життям.

Слід сказати, що в кінофільмі не знайшла місце шефська робота, робота комсомольської організації, самообслуговування, наукова робота, спорт і інше. Є також деякі недоліки в монтажуванні. Звичайно, за 20 хвилин не можна розповісти про все цікаве, що проводиться в інституті в зв'язку з перебудовою народної освіти. Все ж в основному життя колективу інституту показано, і фільм залишає хороше враження. Хочеться висловити подяку директору фільму Л. Бассу, режисеру Л. Френкелю, оператору С. Енштейну, авторів сценарію Г. Снегирьову за дійсно цікавий і пам'ятний для нашого колективу фільм.

П. ІГНАТЕНКО.

ЗА ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

№ 19
(153)
31
травня
1961 року
СЕРЕДА
Ціна 1 коп.

Ось і закінчується для них навчання в інституті. Через деякий час вони складуть державні екзамени, а потім... Саме про своє близьке майбутнє думають вони, студенти V курсу українського відділу, схилившись над картою України. Це М. Мельник, З. Вовк, Н. Машківська, П. Рябоконь, В. Донченко. Щасливої вам дороги, великих успіхів у вчительській роботі, наші юні друзі!

Гідно зустріти

Велику і важливу шефську роботу проводить комсомольська організація нашого інституту. Майже всі школи Сталінського району підшефні нашій комсомольській організації.

Сто комсомольців ведуть піонерську роботу серед учнів. Вони допомагають їм у навчанні, проводять читальні конференції, обговорюють нові фільми, проводять екскурсії по рідному місту.

Дуже велику справу проводять комсомольці літературного та фізико-математичного факультетів у вихованні дітей трудової колонії. Вони проводять з ними бесіди на наукові, політичні та естетичні теми, конференції, організовують гуртки художньої самодіяльності та різні спортивні заходи.

Комсомольці інституту створили на підшефному заводі

«Трансигнал» консультпункт по підготовці робітничої молоді заводу до вступу у вищі учебні заклади.

Слід відзначити кращу комсомольську організацію нашого інституту — це педагогічний факультет (секретар бюро В. Панченко). Вона веде велику шефську роботу в Боярському дитбудинку, виступала з концертами та доповідями в колгоспах, на підприємствах м. Києва, у підшефній військовій частині, організувала колектив художньої самодіяльності і разом з ними звітувала перед робітниками заводу «Ленкузня», у Будинку офіцерів та на вечорах молоді, які організував комітет комсомолу інституту та Сталінський райком комсомолу.

На огляді колективів художньої самодіяльності військової частини наші комсомольці ра-

зом з воїнами завоювали перше місце і одержали перехідний кубок.

Численний колектив комсомолу нашого інституту зробив великий внесок у виконання рішення і постанов нашої партії і уряду. Нещодавно відбулися звітно-виборні комсомольські збори факультетів, де було обрано в склад комсомольських бюро нових товаришів, які зможуть ще краще підняти рівень роботи нашої організації.

Вони повинні ще більше приділяти уваги шефській роботі, особливо на селі.

Ми повинні поставити так нашу шефську роботу, щоб гідно зустріти ХХІІ з'їзд КПРС.

А. ГРИШКО,
член комітету ЛКСМУ
інституту.

ЗВЕРНЕННЯ

КОМСОМОЛЬСЬКОГО АКТИВУ ДО ВСІХ КОМСОМОЛЬЦІВ
ІНСТИТУТУ

Комсомольський актив Київського державного педагогічного інституту імені О. М. Горького схвалив заклик комсомольців II курсу дошкільного відділу педагогічного факультету та IV курсу 2 групи фізичного відділу фізико-математичного факультету до комсомольців нашого інституту включитися в змагання на честь XXII з'їзду КПРС за звання кращої групи інституту.

Комсомольський актив прийняв рішення провести у всіх комсомольських групах (курсах) збори-звіти на тему: «Що ти дав комсомолу?» (1—15 вересня 1961 р.).

Актив закликає всі комсомольські групи включитися в це змагання.

Назустріч цій знаменній даті комсомольці інституту беруть такі зобов'язання:

1. Взяти всі навчальні питання під постійний комсомольський контроль, зустріти XXII з'їзд нашої Партії високими показниками навчання та дисципліни.

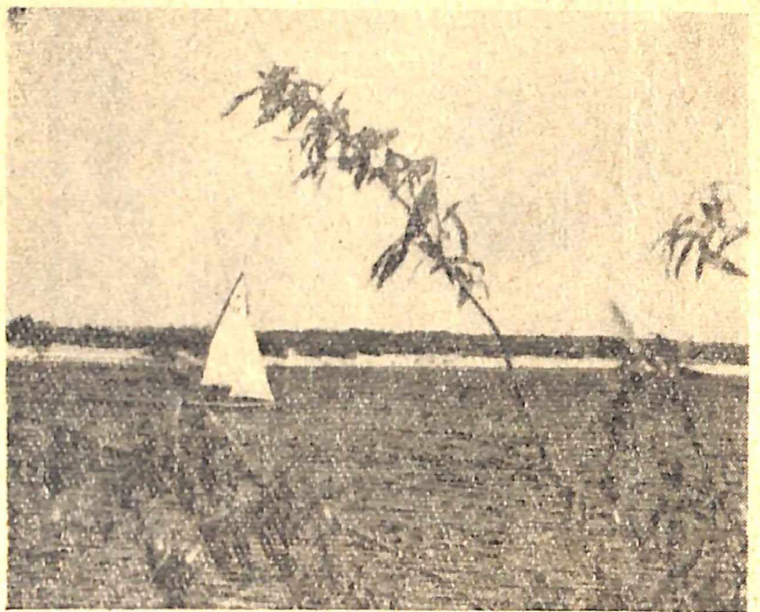
2. Внести свій вклад в комсомольську копилку — кожному відпрацювати 40 годин на будовах Києва.

3. Кожному комсомольцеві відпрацювати під час літніх канікул два тижні на будівництві, в колгоспі, радгоспі, та один місяць в піонерському таборі.

4. Провести агітаційні походи на підприємства, будови, в колгоспи на честь XXII з'їзду КПРС.

Звернення комсомольського активу обговорити в комсомольських групах інституту до закінчення поточного навчального року.

Звернення прийнято на комсомольському активі інституту 19 травня 1961 року.

На Дніпрі.

Плентаються у хвості

Екзаменаційна сесія. З яким хвилюванням чекають її не тільки студенти, а й викладачі. Адже це звіт перед державою за рік роботи. Тому не дивно, що переважна більшість студентів дуже сумлінно готувалась на протязі семестру до цієї важливої і відповідальної події. Але, на жаль, в нашому колективі є і такі товариші, які і самі плентаються в хвості і своїх товаришів підводять. Чи можуть вони думати про успішне складання екзаменів, коли до цього часу ще мають академзаборгованості за попередні сесії. До цієї безславної когорти належать: М. Розколупа (21 група фізиків), А. Ігнат'єва (22 група математиків), Є. Тимчук (I курс російського відділу), Т. Батієвська (III курс російського відділу) та ще декілька. Їх, звичайно, одиниці, але, так чи інакше, це брак в нашій роботі. Хто-хто, а товариші, комсомольський актив груп, були добре обізнані із станом справ цих студентів, але зроби-

ли далеко не все можливе, щоб виправити становище.

Щодо мовно-літературного факультету, то там останнім часом спостерігаються випадки перевodu студентів не з молодших на старші курси, що є цілком природним явищем, а навпаки. Людей, які не встигають у навчання, мають академзаборгованості, «виховують» дуже своєрідно: переводять на молодші курси. Ось кілька прикладів: з третього курсу на другий за систематичну неуспішність були переведені Г. Волосенко, Т. Драгуль, Є. Лисенко. З тих же причин на першому курсі опинилася Л. Василенко, а з випускного на четвертий потрапила Т. Леган.

Характерним є і те, що вони з російського відділу і всі, як правило, до останнього часу мали академзаборгованості. Чи знали про все це комсомольські ватажки? Знали. Знали і мирилися з цим. А треба було вжити всі форми впливу, створити навколо цього громадську думку, використати пресу, адже ці

товариші не виконують голов-ного завдання студента — сумлінно вчитися. Невже цим студентам, та ще й комсомольцям, не соромно за те, що, коли їх колеги з Харківського авіаційного інституту створювали цілком оригінальну конструкцію легкого спортивного літака, а студенти Ленінградської лісо-технічної академії в лісових хащах, серед боліт збирали матеріал для учбового посібника «По лесам нашей Родины» (до речі, обидві роботи відзначені медалями Міністерства вищої середньої спеціальної освіти СРСР), вони не спромоглися вивчити вступ до мовознавства чи підготуватися до складання екзамену з російської мови.

Комсомольським організаціям факультетів слід більше уваги приділяти питанням академичності, боротьбі за глибокі, міцні знання. Це буде найкращим подарунком наступному XXII з'їздові КПРС.

Н. ХАРЧЕНКО,
член комітету ЛКСМУ
інституту.

Не по-хазяйськи...

Скрізь — у великій і в малій справі — не обійтися без хазяйського ока і працьовитих, чесних рук. Завжди там є порядок, де про нього дбають.

У дбайливого садівника цвіте всіма барвами і дає рясні плоди сад, у справжньої хазяйки все має свої місця, панує затишок і чистота; в розумного господаря все має ціну, не викидається на вітер гроші.

Господарство нашого інституту велике. Держава щороку відпускає великі кошти на поліпшення матеріальної бази, на ремонт приміщення, устаткування кабінетів і аудиторій тощо. Але часто використовуються ці кошти не по-хазяйськи. Наведемо кілька прикладів. З актового залу кілька років тому було ви-несено всі стільці і замінено їх

новими. На вигляд ніби краще стало, але ненадовго: третина їх вибула з ладу зовсім, а на тих, що стоять ще, страшно сидіти, щоб не поламати. Весь час тільки й чути, як тріщить під кимось стільцем, не витримуючи, навіть людини середньої ваги. А старі стільці стоять рядами по всіх коридорах! Це довго будуть стояти як докір тому, хто передчасно замінив їх блискучими, лакованими...

Зайдіть у 59 аудиторію. Чи тому, що вона на I поверсі, та ще в кутку, чи не видно при-денному світлі нашим представникам господарської частини, чи немає коштів — невідомо, але ви побачите там на курчій ніжці обдертого, похиленого стола... Де поділися інші ніжки? Чи відходилися за давністю років, чи хтось умисне закинув, щоб швидше влав? Теж невідомо. Ясно лише одне: у дбайли-вого господаря все вчасно ре-монтуються, а те, що виходить з ладу, замінюється новим, кращим, міцнішим. Давне при-

слів'я тут згодиться: «Ми не настільки багаті, щоб купувати дешеві речі». Треба купити раз та гаразд.

Ось і ремонт підлоги на II поверсі, недалеко від деканату мовно-літературного факультету, треба б зробити ще раз, та гаразд, бо майже щотижня там хтось «ремонтуює», одержав гроші, а наслідки плачевні.

Можна було б ще продовжити розповідь, наприклад, про те, яка уперта боротьба ведеться з пацюками, тільки ж запах чути, а вони бігають... Та, про те, досить. Висновок один: треба все робити змислом, розр-по-діловому, а значить, по-хазяйськи. А хазяїн у нас жа-гато: помічник ректора по ад-міністративно-господарській робо-ті, інженер, завгосп, комендант та інші.

Їх можна було б хоч іноді по-турбувати по телефону, але телефони інституту з їх же ви-ни мовчать.

М. ПЛЮЩ.

Спасибі, Грузіє!

29 квітня разом з грузинськими студентами їздили в Сагурамо, де жив, працював і по-звірячому був убитий царською охранкою Ілля Чавчавадзе.

...Швидко мчить машина. По один бік стрімкий берег Кури, по другий — зелений схил гори, вдалині, скільки глибше, синіють гори з білими аж голу-буватими шапками снігу. В авто-бусі сміх, жарти, пісні. Тем-пераментно співають вірменські студенти, потім — ми. Нашу народну пісню «Ой, дівчино, шумить гай» всі знають, її спі-вав весь автобус. Ми передаємо естафету студентам Литви і з ними співаємо їхнього «Сад-зника».

Машина зупиняється біля ка-м'яної стіни. Ми приїхали в старовинне місто Мцхета, за-снований декілька тисяч років тому Мцхетом (за народними легендами — це родоначальник грузинського роду). Тепер там залишився кам'яний вал з бі-лими стінами, що захищав місто від нападу ворогів, і храм святого Хреста.

До V століття нашої ери Мцхет був столицею Грузії. На-родні легенди розповідають, що грузинський цар Бахтанг Гор-госал поїхав на полювання, при-стрелив оленя, який добіг до джерела, промив рану, і цілком здоровий побіг далі. Бахтанг попробував воду, вона була теп-ла. На цьому місці він побуду-вав місто Тіфліс (що означає по-грузинськи «тепліший») і пе-ренив сюди столицю Грузії.

Переїжджаємо Арагу, підні-маємось, петляючи між пагор-бами, на узгір'я і ми в Сагу-рамо.

Л. НЕДБАЙЛО

Гравіюві доріжки, красиві духмяні кущі бузку, волоські горіхи, миндаль, яблуні в цві-ту. Прозорим струмочком бі-жить джерельна вода. Серед цього земного раю сидить в гли-бокій задумі бронзовий Ілля Чавчавадзе.

Згадуються слова Акакія Це-ретелі на похоронах Іллі Чав-чавадзе:

«Если Грузин не суждено погнубить,

то и ты с нею живешь...».

Живе і квітне Грузія, живе в серцях і пам'яті своїх щас-ливих потомків великий поет.

Проходимо з екскурсоводом залами музею. Перед очима трагічна і героїчна історія Гру-зії, боротьба її синів за кращу долю, братське єднання наро-дів, літературні зв'язки україн-ських і грузинських передових діячів. Про це свідчать наявні в музеї портрети Лесі Україн-ки, Михайла Коцюбинського, обеліск Тараса Шевченка.

А ось ювілейне поздоров-лення:

«Князеві Чавчавадзе, поетові Грузії від України з Черніго-ва», надіслане в 1898 р. за підписами Михайла Коцюби-ського, Ольги Кобилянської, Бориса Грінченка, В. Самійлен-ка, Віри і Лізи Коцюбинських.

Справа ніби гори врізаються в небо, зліва внизу — вирве Арагу, а в саду під розлогим волоським горіхом слухаємо, затаївши подих, лекцію викла-дача педінституту Гудуашвілі про Шота Руставелі. Перед очима Грузія XII століття, кра-сива і владна цариця Тамара, зажерливі феодалі, мудрий Шо-та Руставелі і його хоробрі, ве-селі герої.

В неділю Аїда Чкуаселі, що була в нашому інституті, запро-сила до себе додому. Батько її, Давид Павлович, розповідає сумну історію дитинства: у 8 років залишився сам і пішов «у люди». Тільки радянська вла-да дала можливість здобути освіту, зайнятися улюбленою справою. Зараз він завідує музикальним відділом Будинку народної творчості Грузії. Він розповідає про хор столітніх ді-дів, про національні грузинські ансамблі, багато з яких мають у своєму репертуарі українські пісні, про творчі зв'язки з ук-раїнською музичною культу-рою.

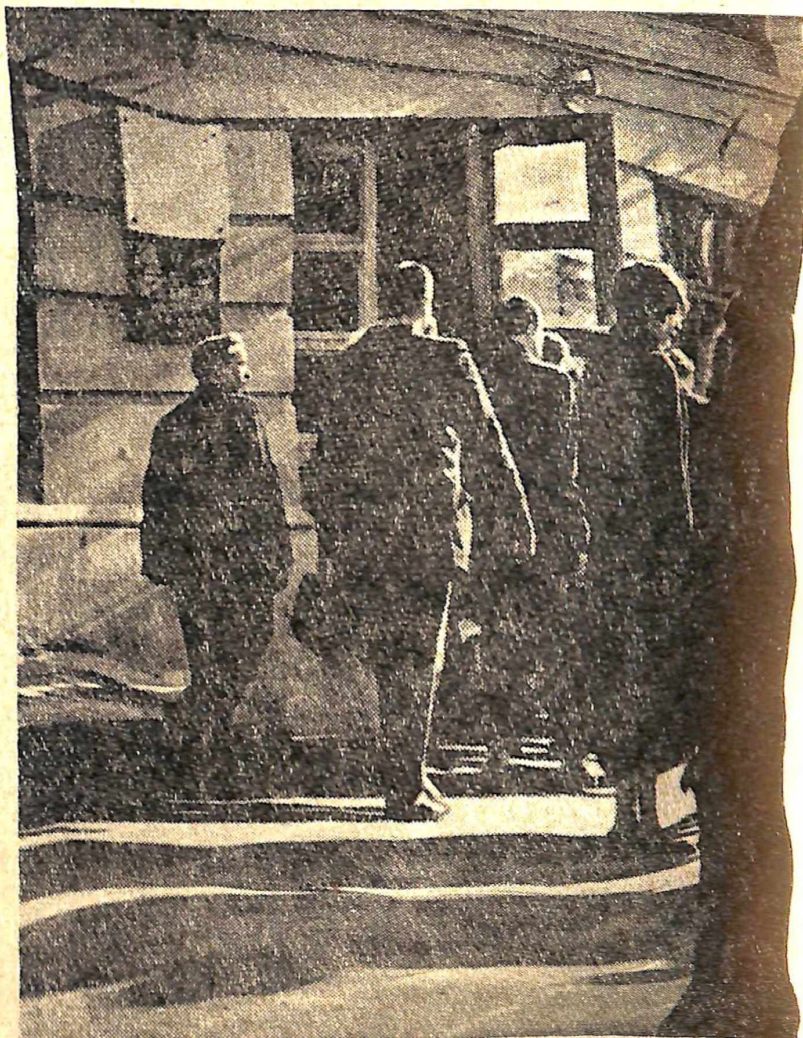
Знову нас гостинно запро-шують за стіл. Останні години нашого перебування йдуть особ-ливо швидко. Мати Аїди, Ольга Олександрівна, збирає нас в дорогу. Поспішаємо на вокзал, де нас чекають наші нові гру-зинські друзі, делегації інших республік. Обмінялись адреса-ми, запрошеннями, попроща-лись, ми з Світланною вже зай-няли свої місця біля вікон.

І раптом покотились сльози з чорних очей азербайджанки Світлани, розчулено замовкли хлопці, дівчата, ніби незроком витирають очі, обіцяють писа-ти, приїжджати.

Повільно рушає поїзд, дорогі обличчя йдуть поруч з ваго-ном. Тут москвичка Ніна, азе-рбайджанка Світлана, Моніка, грузини Гогі, Ада, Додо, Лідія, Саша, Тамас.

— Привіт Україні і Києву!

Спасибі, Грузіє, за твої теп-лі сонячні промені, за хороший настрій і приємну прохолоду чинар, вам, любі друзі, за хо-роший прийом, турботу й ува-гу! Хороших вам успіхів, вели-кого щастя!

Ранок, без чверті дев'ять. Біля входу в інститут.
Фото В. Шкардуна.

В. о. редактора Ю. ПОЛУДНЕНКО.

(Закінчення. Початок див.
у № 18 (152) від 17 травня).